

Yafa Ve Gazze'nin Tahliyesi Kıbrıs'ta Kurulan İsrail Devleti 5 Bölüm

– Sami Biber · 24 Ekim 2023

II. Dünya Savaşının başlamasıyla birlikte Arapları Almanya'ya kaptırmamak isteyen İngiltere'nin birden bire Arap sever bir politika izlemeye başlaması Siyonist Yahudileri fena halde zor durumda bıraksa da her duruma karşı bir çözüm yolu bulmakta zorlanmıyorlardı. Nitekim Filistin'in seçilmiş en üst Yahudi idarecisi konumunda bulunan Ben-Gurion "Almanlara karşı İngiliz ordusuyla beraber sanki Beyaz Dosya hiç var olmamış gibi savaşmalı; Beyaz Dosya'ya karşı da adeta Almanya ile harp yokmuş gibi mücadele etmeliyiz" Diyordu.

Aynı Ben-Gurion 8 Eylül 1939'da Yahudi savunma kuvveti Haganah'ın komutanlarına şöyle diyordu: "Birinci Dünya Harbi bize Balfour Deklarasyonu'nu verdi. Bu sefer ise bir Yahudi Devletini kurmalıyız."

Yani bu sefer artık bir Yahudi Devletinin kurulacağından adları kadar emindiler. Sadece bir kaç öldürücü vuruş daha gerekiyordu. İngilizler Filistin meselesinden de Filistin'den de bıkmış usanmalıydılar. Bunun da tek yolu İngilizler Filistin'i terk edinceye kadar sabotaj, katliamsa katliam her ne gerekiyorsa yapılmalıydı ve aynen de öyle yapıldı 1945- 1947 Yılları arasında. Mesela geçen bölümde de değindiğim gibi 1946'da Kudüsteki King David Oteline yapılan bombalı saldırıda biri milletvekili olmak üzere 92 İngiliz'i öldürdüler.

İngiltere resmen bıkmıştı Filistin'den. Arapından bıkmıştı ya Yahudisinden daha da bıktı. Çünkü Arap,

saldırıldığında çapulcu sürüsü gibi saldırırken, Yahudi oldukça organize ve çok daha modern silahlarla saldırıyordu.

Peki bu silahları nereden buluyorlardı?

Tabii ki ABD'den... II. Dünya Savaşından sonra ABD Ortadoğunun yeni patronu olmaya soyunmuştu ve Truman, sonuna kadar Yahudilerin arkasındaydı. Çünkü Yahudiler de Truman'ın arkasındaydı.

14 Şubat 1947'de İngiliz Parlamentosu açık ve net bir şekilde Filistin'den sınışıma kararı aldı. Filistin'deki manda yönetimini terk edecekti. Kendisinden sonra Filistin'de ne olacağı ise zerre kadar umurunda değildi.

İngiltere Dışışleri Bakanı Ernest Bevin 18 Şubat 1947'de Filistin meselesini Birleşmiş Milletlere havale etme teklifinde bulundu. Bu teklif kabul edildi ve sonuçta BM 1947 Yılıının Yaz aylarında Hollanda, İsveç, Çekoslovakya, Yugoslavya, Kanada, Avustralya, Hindistan, İran, Peru, Guatemala ve Uruguay temsilcilerinden oluşan Birleşmiş Milletler Özel Filistin Komitesini kurdu. Filistin'in ne olacağına - tarafsızlığına inanılan - bu on bir devletin temsilcileri karar vereceklerdi.

Bu on bir devletin temsilcileri Filistin'de beş hafta kadar tatil yapıp bol bol kızgın kumlardan Akdeniz'in serin sularına atladıktan sonra kararlarını verdiler: Filistin'de biri Arap, diğeri Yahudi olmak üzere iki devlet kurulacaktı.

Arap tarafı ayağa kalktı " Olamaz böyle bir şey" Diye... Özellikle Ürdün Kralı Abdullah (Şerif Hüseyin'in oğlu) " Kabul etmiyoruz." Diye yırtındı ama aslında İngiliz Dışışleri Bakanı Ernest Bevin ile yaptığı özel görüşmede " Batı Şeria'yı bize bırakırsanız taksime razıyız. " Demişti.

Yahudi tarafı da ayağa kalktı: Ben Gurion " Biz, başkenti Kudüs olan bir Yahudi Devleti istiyoruz, siz Kudüs'ü bölüyorsunuz. Bunu kabul edemeyiz." Demişti ama o da Ernest Bevin'e bir başka seçenek bulunamadığı takdirde Filistin'in taksimine rıza göstereceklerini söyledi.

BM Komisyonu aynı zamanda İngiltere'nin Filistin'deki manda yönetimine son verdiğini açıklamasını da istiyordu ki İngiltere buna dünden razıydı.

Evet, Kral Abdullah her ne kadar Ernest Bevin'e taksime razı olduğunu söylese de Arap Dünyası sadece ondan ibaret değildi ve Araplar, kendi toprakları üzerinde bir Yahudi Devleti kurulmasını istemiyorlardı. Durumu Uluslar Arası Adalet Divanına götürme kararı aldılar.

Uluslar Arası Adalet Divanı 13 Red 25 Kabul oyu ile Arapların bu meseleyi Uluslar Arası Adalet Divanına getirme isteğini reddetti.

26 Kasım 1947'de BM'de Filistin topraklarının taksimi oylaması yapıldı. Oylamadan önce Haiti, Filipinler ve Yunanistan bu kararın aleyhinde oy kullanacaklarını bildirmişlerdi. Siyonistler başka devletlerin de bu yönde oy kullanmaları halinde asırlardır süren hayallerinin sona ereceğini bildiklerinden Truman'a yalvar yakar oldular ve Truman ABD'ye bağlı ve bağımlı devletlere resmen göz dağı verdi " Yahudiler lehine oy kullanın. Aksi takdirde size öyle bir ambargo uygulayım ki feleğiniz şaşar. "Diye.

İşin ilginç tarafı ABD ile tamamen farklı sebeplerle olsa da Rusya da destekliyordu Filistin'in taksim kararını.

Peki Filistin nasıl taksim edilecekti?

Aynen haritada gördüğünüz şekilde... Yani Arap Devleti'ne Filistin topraklarının yüzde 43'ünü teşkil eden 11,800 kilometre kare bırakılırken Yahudi Devleti ülkenin yüzde 57'sini teşkil eden 14,500 kilometre kareye sahip olacaktı. Ayrıca Yahudilere bırakılan topraklarda yaşayan Araplar bundan böyle Yahudi Devletinin vatandaşı olacak ya da Arap Devleti tarafına göç edecekti. (Aynı şey Araplara bırakılan topraklarda yaşayan Yahudiler için de geçerliydi.)

Bu karara Müslüman devletlerden Türkiye, Mısır, Irak, Suudi Arabistan, Lübnan, Suriye, Yemen, Afganistan, İran, Pakistan red oyu kullandığı gibi Hindistan, Yunanistan ve Küba gibi devletler de " Hayır " oyu kullanmışlardı. Lehte sadece üç oy daha çıksa Filistin bölünemeyecekti. Lakin ABD ambargosu korkusu pek çok devleti lehte oy kullanmaya mecbur etmişti.

*****

14 Mayıs 1948'de Filistin'deki Son İngiliz Manda Yöneticisi Sir Alan Gordon Cunningam, Yahudiler tarafından bombalanmış olsa da daha sonra tekrar onarılarak karargah olarak kullanılan King David Otelinin merdivenlerinden aşağı inerken kendisini büyük bir Yahudi ve Arap kalabalığının uğurlayacağını düşünüyordu. Çünkü artık gidiyordu bu topraklardan. Kendisi gibi İngiltere de gidiyordu Filistin topraklarından.

Ancak Sir Cunningham'ı uğurlamaya sadece 20 kişi gelmişti ve onlar da gazetecilerdi.

O gazetecilerden biri sordu: " Bundan sonra Filistin'i kim idare edecek?"

Sir, tebessümle cevap verdi: " Anahtarları paspasın altına bırakabilirim."

Kral David Oteli kapısının anahtarlarını herhangi birine bırakabilirdi ama Kudüs'ün Siyon Kapısı denen kapısının anahtarını tek bir kişiye verebilirdi: Kudüs Baş Hahamı Mordehay Weingarten...

Suffok Alayından bir miktar askeri, başlarında bir subayla Haham Mordehay'ın evine gönderdi.

Haham Mordehay çalınan kapısını açıp da karşısında bir İngiliz subayı görünce ne olduğunu anlamaya çalıştı önce ama subay onun merakını hemen giderdi elindeki anahtarı uzatarak:

-Milattan sonra yetmiş yılından beri Kudüs kapılarından hiç birinin anahtarı bir Yahudi'nin eline geçmemişti. Bugün artık halkınız on dokuz yüz yıldan beri ilk kez bu imtiyazı elde ediyor.

Haham Mordehay Weingarten titreyen elleriyle anahtarı aldı ve " Bundan böyle anahtarların koruyucusu Tanrı olsun."[*] Diye mırıldandıktan sonra " Halkım adına bu anahtarı kabul ediyorum."Dedi

Sir Alan Gordon Cunninham ve İngiliz askerleri ile sivil heyet Kudüs topraklarını terk ettikten sadece iki saat sonra Ben Gurion, Tel- Aviv'de İsrail Devletinin kurulduğunu resmen ilan etti.

Aynı Gün ABD Başkanı Truman da ABD'nin İsrail Devletini tanıyacağını beyan etti. Ancak İsrail'i resmen tanıyan ilk devlet zannedildiği gibi ABD değil Rusya oldu. Yani Rusya bu konuda ABD'den önce davrandı.

Türkiye'ye gelince:

Türkiye gazete haberinden de göreceğiniz gibi İsrail'i tanıma kararını 28 Mart 1949'da verdi. Kararın resmiyet kazanması ise 1950'de gerçekleşti. (Bir Müslüman devlet olarak İsrail'i ilk tanıyan devlet Türkiye oldu.)

Evet.. Hepsi bu kadar... Sonrası malum: 2023 Senesi itibariyle 75 senedir devam eden Kızılca Kıyamet...

*****

[*] Efsaneye göre, Roma İmparatoru Titus'un Yahudilerin tapınağını yıktığı gece din adamları Kudüs'ün anahtarlarını gökyüzüne fırlatıp haykırmışlardı : «Bundan böyle anahtarların koruyucusu Tanrı olsun!..»